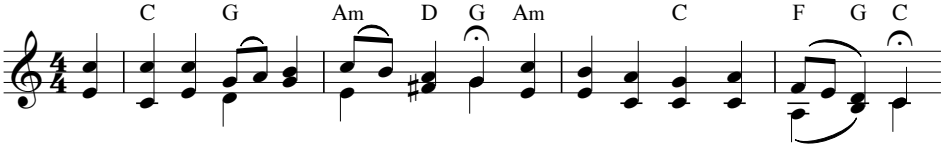
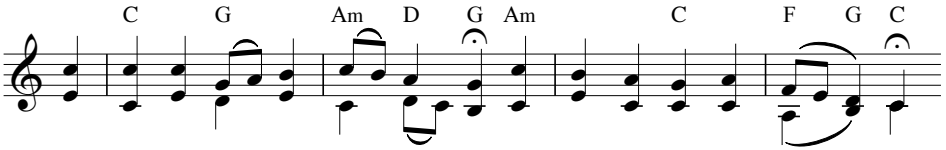
Hrad přepevný jest Pán

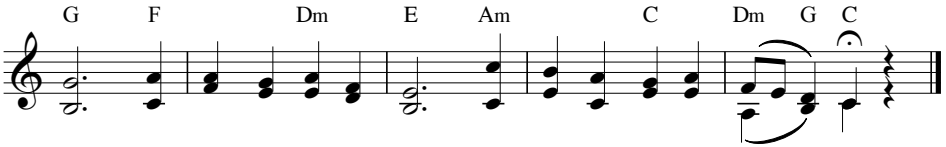
1. Hrad pře-pev- ný jest Pán Bůh náš zbroj vý - bor - ná i sí - la.
2. Ná - stroj lid- ský jest v tom špat - ný, snad - níť jsme my k zmo - že - ní.
3. Byť svět i ďá - blů pl - ný byl, chtě - jí - cích nás shl - ti - ti,
4. Ďá - bel svět mu - se - jí jis - tě u - stou - pit slo - vu Je - ho,

Oňt nás chrá - ní když sa - ta náš své pro - ti nám vy - sí - lá.
Však há - jí nás Rek u - dat - ný, jejž Bůh nám dal k spa - se - ní.
však žád - ný by z nás ne - u - byl, mu - se - jíť od - stou - pi - ti!
neb s ná - mi jest v kaž - dém mís - tě Pán s da - ry Du - cha své - ho.

Ten sta - rý ne - pří - tel, zka - zit by nás chtěl. Moc a mno há
kdo by ten byl ne - víš? Jest Kris - tus Je - žíš, Bůh a Pán vše -
Kní - že svě - ta to - ho ač bou - ří mno - ho, co chce ne- spra -
Přij - de li na zma - tek: čest, hrd - lo, sta - tek: Nechť so - bě ma -

lest, hro - zná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho.
ho a ne - níť ji - né - ho, po - le jis - tě ob - dr - ží.
ví, soud Bo - ží ho dá - ví, slo - víč - ko jej po - ra - zí.
jí, nic tím ne - zís - ka - jí, ne - bes nám však ne - cha - jí.